Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26469
Copyright: Admont, Benediktinerstift

impiratē ñ exoraret ut arbor cū̃ſe ad he
reret ſe de cibo ſuſpenderet. Qd ñ ianuē
dictū eſt. Nā ſcā incēdente foliis ramis
radice lauriſ ſiccata reuiruit. De mona
chab; quedā ſibi familiarior cui exhumore
ſanguis ēcreuerat oculū. apphensa abſinthii
herba quā ſcā circa pectē ut refrigeraret
habuerat. Quā cū ſup oculū poſuit. dolor
ac cruor mox effugit. ac de uiriditate herbe
puritas lucis emicuit. Reuocēt memorie. qd
tacite pene pteriit. Anderedus amicus agens eide
beatiſſime cū ſibi filii naſcerentur. ut eos
uidit. mox pdidit ac cogitauit ſepelire.
Mat̃ triſtes cū pararet exanimē infantulū
lacrimis parentes iactabant in ſcē cilicium;
qui ſaluberrimā ueſtē mox pannū nobiliſ at
tigit. ad officiū uitale redit infans de fune
re. ac rubens leuat de pallio pallor uicinus
ad tumulū. Quis numeret mirabilia. q̃ xpi
miſericdis opat̃ clemēcia. Anima monacha dum